

stille os selv det spørgsmål, om ikke vi kan gøre det bedre eller anderledes.

Samtidig må vi jo også se, at f.eks. på forskningsområdet er vores indsats stærkt dalende, og situationen er yderst kritisabel, og det er jo et paradoks, når vores samfund i de her år faktisk udvikler sig med ekspresfart til et videnssamfund, et højteknologisk samfund, hvis vi ikke kanalisere nogen penge over til forskningen.

Massiv fokus på forskning, uddannelse og efteruddannelse er vigtigt, men det er ikke de eneste muligheder, der er, for selv i et højteknologisk samfund som det amerikanske og det canadiske har man jo massevis af servicejob, som ikke nødvendigvis kræver en lang uddannelse.

CD mener stadig væk, at samfundet skal være indrettet, så der også er plads til dem, der ikke har lyst til eller muligheder for at gå uddannelsesvejen, og derfor har vi jo også hidtil fokuseret på hjemmeserviceordningen. Vi har fået indført servicejob for ledige over 48 år i kommunerne, og vi kæmper altså fortsat for at indføre et ekstra fradrag for de laveste arbejdsindkomster, et såkaldt job- eller beskæftigelsesfradrag, så vi også i den private sektor kan få skabt mange flere nye servicejob.

Jobfradraget har jo været på vores ønskeliste i flere år efterhånden – under den nuværende regering uden resultat – så jeg er desværre ikke så optimistisk, men jeg mener fortsat, at der er et væsentligt problem med den nuværende aktiveringspolitik, fordi incitamentet for de lavestlønnede til at komme i beskæftigelse ikke er så stort eller nogle gange ikke eksisterende.

Men vi tager i CD afstand fra en lavere arbejdsledeshedsunderstøttelse. Vi ønsker heller ikke en situation som i USA med fattige arbejdere. Derfor mener vi, når vi nu skal i gang med at ændre arbejdsmarkedspolitikken, at vi så skal se bredere. Vi skal inddrage skattesystemet, vi skal inddrage uddannelses- og erhvervs politikken, når vi skal indrette den fremtidige arbejdsmarkedspolitik.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Af et forligsparti med regeringen at være tjener det CD's ordfører til ære, at hun som den første i debatten er kommet med et meget konstruktivt indlæg. Så det vil jeg gerne kvittere for.

Jeg er selvfølgelig også meget glad for, at der er direkte støtte til et forslag, SF har fremsat tidligere på dagen, som CD's ordfører nok ikke lige overhørte, men det handler netop om måltrettet

aktivering med et job, hvor man altså kombinerer den arbejdsløse og arbejdsgiveren, så de i fællesskab kan tilrettelægge et kursusforløb. Det synes jeg er meget fint.

Jeg er også meget glad for bemærkningen om, at der skal være mere kvalitet i aktiveringen. Det er der også andre ordførere der har været inde på tidligere. Jeg har spurgt alle, og det vil jeg så også spørge CD om: Tror man ikke det kunne være en god idé, at man giver den arbejdsløse en ret – i dag er det jo et siciliansk tilbud, hvor man skal tage imod systemets forslag – til at sige fra, hvis det er noget meningsløst, og kræve en alternativ handlingsplan? Hvis ikke man skaber ligeværdige forhold mellem systemet og den enkelte, så vil vi blive ved med at se på meget meningsløshed.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Jeg takker for de pæne ord fra hr. Ole Sohn. Jeg opfatter netop debatten her i dag som en debat, hvor vi åbent fremlægger vores synspunkter på aktiveringspolitikken, kommer med vores forslag til, hvordan vi ser den fremtidige arbejdsmarkedspolitik indrettet, men at vi netop ikke på nuværende tidspunkt lægger os fast.

Det er også grunden til, at vi i CD ikke kan støtte SF's forslag til vedtagelse, ud over at der også er andre elementer i forslaget, som vi ikke er fuldstændig enige i. Netop derfor kan vi støtte det forslag til vedtagelse, som kommer fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Men det er klart, at vi så gerne, at den lediges retsstilling blev bedre, end den er i dag, og det var jo netop derfor, at jeg var inde på forslaget fra LO om, at den ledige skal have mere end ét tilbud at vælge imellem.

Anders Samuelson (RV):

I Det Radikale Venstre opfatter vi dagens debat som et formelt startskud til den debat, som skal køre, frem til at arbejdsministeren har besluttet sig for, at nu er det tid at pisse – jeg beklager meget – at spidse pennen, ikke tisse området af, og gå ind i konkrete forhandlinger med Folketingets partier.

Vi er i Det Radikale Venstre meget glade for og tilfredse med den ændring, som har været i arbejdsmarkedspolitikken. Hvis man kigger tilbage på det historisk, vil man se, at den fra at være en meget passiv arbejdsmarkedspolitik nu er blevet en meget aktiv arbejdsmarkedspolitik. Vi er væk fra den masseproducerende periode